

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary - Cultural

ادبی - فرهنگی

داکتر ظاهر تیموری

۱۱ سپتمبر ۲۰۱۳

تند باد خزانی

در انتظار دوستم کنار پنجره اطاقم مشغول تماشای حیاط بودم، میدیدم که چگونه باد بیرحمانه به گونه های گل بته های صحن حیاط می تازد، گل های نسترن و یاسمن را پرپر می کند و به دست فرامشی زمان می سپارد. خزان چهره سرد و بی مروت خود را آشکارا به نمایش گذاشته و ساقه های گل عریان و لرزان در معرض باد قرار داشتند. این بازی طبیعت بود که دامنگیر گل های زیبای باغ شده بود. در چنین حالتی یکباره فکری در مخیله ام خطور کرد که چگونه در کشورم باغها، تفریح گاه ها چمنها، سبزه راز ها، لاله زارها با گل های ارغوان و شقایق هایش در معرض تند باد های خزانی و زهرآگین که از سایبریا وزید و حال از غرب می وزد بر باد رفت هر آنچه خوب وزیبا و درست بود با خاک یک سان شد. آنجا تنها نبات و گیاه نه بلکه بهترین نیروی معنوی این سرزمین به تباهی رفت، بهترین فرزندان ملت و مردم چون گل های سرخ لاله نابود شدند و سرزمینم به کام عفريت آدمخوار سپرده شد. اما بدین باورم که قوانین طبیعت جدا از خواست و اراده ما عمل میکند و آن این که روزی از زیر این خاک و خاکروبه ساقه های نارس و ضعیف گل های لاله دیگری قد راست و سربلند می کنند که دیگر نه تند باد زهرآگین قطبی و نه هم تند باد های زهرآگین و کشنده غربی را یارای آن خواهد بود تا این قامت راست شده آنها را خم نماید و یا بشکند. آنوقت است که بهار به کشورم روی می آورد و از خزان و تند باد های زهرآگین آن خبری نخواهد بود و آفتاب درخشان سرزمینم را روشن نگه خواهد داشت. به امید پیروزی